

Arrest

nr. 119 974 van 28 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die *loco* advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

"BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van 54 gelezen van het

koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Volgens artikel 42quater, §1, 3° van de wet van 15.12.1980: de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de echtgenote van betrokkene sedert 03.01.2012 afgeschreven is naar Duitsland.

Betrokkene ondertekende op 29.02.2012 een document waarbij bewijzen worden opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong

Betrokkene legt volgende documenten voor: .

- medisch attest waaruit blijkt dat betrokkene in goede gezondheid verkeert. Zijn medische toestand is dus geenszins van die aard dat het een verblijf in België noodzakelijk maakt of een belemmering vormt om terug te keren naar haar land van herkomst.

- een attest deelcertificaat Nederlands tweede taal en inburgering: aangezien het volgen van Nederlandse les

en een cursus inburgering een verplichting is, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.

- Loonfiches van interim werk in 2011 en een arbeidscontract van onbepaalde duur ingegaan op 29.05.2012, een bewijs van ziektekostenverzekering, bewijs niet ten lasten OCMW: deze documenten zijn enkel een bewijs van het feit dat betrokkene de basiszaken nodig om mee te draaien in een maatschappij, in orde heeft gebracht.

Gezien echter de jonge leeftijd van betrokkene, gezien het feit dat betrokkene pas sedert 31.03.2011 in België verblijft en gezien het feit dat betrokkene geen andere bewijzen voorlegt van zijn maatschappelijke en sociale integratie dan diegene hierboven opgesomd, vormen deze voorgelegde documenten geen afdoende reden om te stellen dat de belangen van betrokkene in België zwaarwichtiger zijn dan die in zijn land van herkomst.

Tenslotte haalt betrokkene aan dat hij inmiddels een gezinsleven heeft opgebouwd met zijn Oom [...], en diens echtgenote en kinderen. (resp. [...]) Hierbij merken we op dat in België geen

verblijfsrecht verkregen / behouden kan worden op basis van gezinshereniging met ooms, tantes, neven, nichten etc. waardoor dit gezinsleven niet weerhouden kan worden als een reden om in het bezit te blijven van zijn F- kaart dat hijverkreë op basis van een Europese onderdane / zijn ex - echtgenote. In dit opzicht vormde de samenwoning met zijn Duitse echtgenote een conditio sine qua non om in het bezit gesteld te blijven van zijn F- kaart.

Het recht op verblijf word bijgevolg ingetrokken en aan betrokken wordt een bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Wettelijke basis Art 7, §1, 2: regelmatig verblijf in België verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel wordt onder meer de schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dienaangaande het volgende:

"De bestreden beslissing werd op dezelfde wijze geformuleerd als de eerste vernietigde beslissing van 26.11.2012, zij het met een kleine toevoeging aan het einde.

[...]

Ten tweede laat DVZ opnieuw na om op een correcte wijze het onderzoek te voeren naar de gezinssituatie van verzoeker. DVZ laat immers na om te wijzen op het feit dat vrouw van verzoeker en verzoeker nog steeds een gezin vormden op 26.04.2012. Dit is nochtans meerdere keren aangehaald. Een eerste keer bij het tere kennis brengen van het verzoekschrift aan DVZ, maar vooral ook in het arrest van Uw Raad dd 25.04.2013 (nr. 101 653). Daarin wordt duidelijk verwezen naar het verzoekschrift:

'De Raad kan verzoeker dan ook volgen in zijn betoog dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de gezinssituatie van verzoeker en zijn echtgenote. De bestreden beslissing werd getroffen zonder enig objectief overtuigingsstuk, namelijk een uittreksel uit het Rijksregister of een document waarin verzoekers echtgenote verklaart terug naar Duitsland te zijn verhuisd. De bestreden

beslissing klemt des te meer aangezien uit het attest van samenstelling van gezin van 26 april 2012 dat verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, blijkt dat zijn echtgenote op dat moment, en sinds 28 maart 2011, op hun gezamenlijke adres in Edegem ingeschreven was.'

In plaats van dit attest op te nemen in de beslissing verwijst DVZ opnieuw enkel en alleen naar de datum waarop vrouw van verzoeker afgeschreven werd van het rijksregister, met name 03.01.2013."

2.2. De verwerende partij repliceert hierop wat volgt:

"Verweerder verwijst ter zake naar het feit dat uit de gegevens van het rijksregister afdoende blijkt dat de echtgenote van verzoekende partij begin 2012 werd afgeschreven naar Duitsland (zie bijkomend stuk 1). Verzoekende partij is dan ook weinig ernstig waar hij gewag maakt van een gezinsleven na 03.01.2012.

Aan de kritiek uit het arrest nr. 101.653 dd. 25.04.2013 werd dan ook voldaan, nu er op heden wel objectieve overtuigingsstukken voorliggen die aantonen dat de echtgenoot van verzoekende partij het Rijk had verlaten.

Verzoekende partij ontkent ten andere niet dat zijn echtgenote niet langer bij hem verblijft. "

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Een eerste beslissing waarmee een einde werd gesteld aan het verblijf van verzoeker, genomen op 26 november 2012, werd door de Raad vernietigd met een arrest nr. 101 653 van 25 april 2013. In dit arrest werd overwogen wat volgt:

"2.4. Kernbetoog van verzoeker is dat hij op 26 april 2012 nog steeds een gezin vormde met zijn Duitse echtgenote op hun gezamenlijke adres te Edegem, waar ook zijn echtgenote ingeschreven is, zodat het hem "verraste (...) om te vernemen op 04.12.12 dat zijn echtgenote reeds op 03.01.2012 zou zijn afgeschreven uit het rijksregister". Volgens verzoeker werd er onvoldoende onderzoek gevoerd naar zijn gezinssituatie met zijn echtgenote.

2.5. In het verslag van de wijkagent die op 10 januari 2012 een woonstcontrole uitvoerde op het betrokken adres in Edegem en dat zich bevindt in het administratief dossier, kan gelezen worden: *"Moeder van L.S. zou ernstig ziek zijn waardoor zij voor een langdurige periode bij de moeder in Duitsland verblijft". Dit verslag wordt door de gemeente Edegem op 17 januari 2012 per fax naar verwerende partij gestuurd, waarbij de gemeentelijke ambtenaar S.S. opmerkt: "U vindt in bijlage tevens een mail die zij ons toestuurde met de melding dat ze verhuisd is naar Duitsland." Een tweede fax van de gemeente Edegem naar verwerende partij op 31 mei 2012 die aan het administratief dossier werd toegevoegd, meldt: "De echtgenote van betrokkene (L.S. – RRN. (...)) werd op 03/01/2012 afgeschreven naar Duitsland".*

2.6. Het administratief dossier bevat, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, geen uittreksel uit het Rijksregister waaruit de afschrijving van verzoekers echtgenote sinds 3 januari 2012 naar Duitsland blijkt. Evenmin bevat het een mailbericht van verzoekers echtgenote waarin zij aan de gemeente Edegem zou kenbaar gemaakt hebben dat zij terug naar Duitsland zou gaan wonen zijn (zie bovenvermeld faxbericht van 17 januari 2012).

2.7. De Raad kan verzoeker dan ook volgen in zijn betoog dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de gezinssituatie van verzoeker en zijn echtgenote. De bestreden beslissing werd getroffen zonder enig objectief overtuigingsstuk, namelijk een uittreksel uit het Rijksregister of een document waarin verzoekers echtgenote verklaart terug naar Duitsland te zijn verhuisd. De bestreden beslissing klemt des te meer aangezien uit het attest van samenstelling van gezin van 26 april 2012 dat verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, blijkt dat zijn echtgenote op dat moment, en sinds 28 maart 2011, op hun gezamenlijke adres in Edegem ingeschreven was.

De bestreden beslissing steunt niet op een behoorlijke feitenvinding. De zorgvuldigheidsplicht werd bijgevolg geschonden."

De vraag die zich thans stelt is of de verwerende partij voldoende onderzoek heeft verricht naar de gezinssituatie van verzoeker en zijn echtgenote.

De verwerende partij verwijst dienaangaande naar het uittreksel uit het rijksregister dat zij bij haar nota voegt en stelt dienaangaande dat zij daarmee is tegemoetgekomen aan de bewoordingen van het voormelde arrest. Echter, verzoeker wijst terecht op het feit dat hij in het kader van de vorige procedure

een attest van gezinssamenstelling van de gemeente Edegem had bijgebracht waaruit blijkt dat zijn echtgenote op datum van 26 april 2012 en dus ook nog na 3 januari 2012 –de datum waarop in het rijksregister staat vermeld: “*Verblijfplaats: Duitsland (Bondsrep.)*”- woonde op het voordien opgegeven adres in Edegem, zoals dat ook reeds was vastgesteld in het meer vermelde arrest van 25 april 2013. In die omstandigheden kwam het dan ook aan de verwerende partij toe om een nader onderzoek te wijden aan de tegenstrijdigheid die deze twee documenten, beide afgeleverd door Belgische overheden en dus beide te beschouwen als objectieve overtuigingsstukken, aan het licht brachten. Noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat dit onderzoek werd gevoerd, zodat verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat de verwerende partij opnieuw heeft nagelaten om op een correcte wijze het onderzoek te voeren naar de gezinssituatie van verzoeker. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 23 juli 2013, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS